

STRESZCZENIE

Rozprawa doktorska pt. „Wizerunek jako nasza matryca w paralelnym świecie malarskiej iluzji” jest próbą analizy relacji świata rzeczywistego i przedstawionego oraz namysłem nad rolą i funkcją wizerunku w dzisiejszej sztuce. Cykle malarskie „Portrety upamiętniające” i „Obrazy komentujące” są praktyczną formą zmierzenia się z tematem i eksperymentowaniem z możliwościami kreatywnymi portretu i autoportretu.

Praca podzielona jest na wstęp, w którym zarysowuję problem, oraz cztery rozdziały, w których omawiam i rozwijam podjęte przeze mnie zagadnienie. Wnioski i konkluzje ujęte są w zakończeniu.

„Rozdział I. Światy równoległe” traktuje o naturze rzeczywistości realnej i artystycznej, ich miejscach stykowych i wzajemnym oddziaływaniu. Stawiam w nim również pytanie o sztukę portretowania dziś.

„Rozdział II. Kryzys twarzy, kryzys portretu?” odnosi się do historycznych i filozoficznych założeń przedstawiania i czytania twarzy. Poruszam w nim zagadnienia dotyczące funkcji i znaczenia portretu.

„Rozdział III. O własnej perspektywie. Wizerunek/Cielesność/Temat/Instalacja” stanowi przedstawienie najważniejszych założeń i głównych inspiracji mojej pracy twórczej.

„Rozdział IV. Opis dzieł” jest omówieniem i charakterystyką prac wchodzących w skład dwóch cykli malarskich: „Portrety upamiętniające” i „Obrazy komentujące”. Opisuję w nim również znaczenia i tropy interpretacyjne w stworzonych dziełach.